

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Rigsdagen bør indkaldes, og Lovgivningsmagten gøre Tidens Gerning

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1931

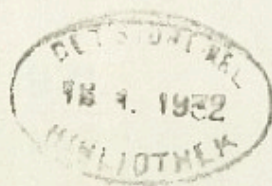
Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

**Rigsdagen bør indkaldes,
og Lovgivningsmagten
gøre Tidens Gerning!**

Manifestet af 3. Juli 1931.

ET Land som Danmark, kan hvis Lykken er med, holde sig uden for en Verdenskrig, men det kan ikke holde sig uden for en Verdenskrise. Det sidste Aars Udvikling fører derom saa tydelig Tale, at al Modsigelse er forstummet og enhver Tilsløring af Situationens Alvor opgivet. Krisens Følger for vore eksporterende Erhverv og i Særdeleshed for Landbrugserhvervet var allerede ved Slutningen af Rigsdagssamlingen 1930-31 i høj Grad foruroligende, og for de sidstnævnte Erhverv har Tiden siden da medført en næsten katastrofal Skærpelse. Inden længe vil Vanskelighederne naturnødvendigt forplante sig til andre Erhverv. Arbejdsløshedsstatistiken viser allerede nu, trods meget stor Byggevirksomhed, ugunstige Tal. Truede paa Erhverv og Ejendom drives Landbrugerne i stigende Tal ind i Bevægelser, der har deres Rod i Samfundsmagtens Uvirksom-

hed overfor Krisen og en deraf følgende Tvivl om, at Regering og Rigsdag af egen Drift vil skride til Handling.

De økonomiske Kendsgjerninger kræver, og den offentlige Mening vil bifalde, at den konservative Henstilling om Indkaldelse af Rigsdagen snarest tages tilfølg.

Det er Alvor nu for det danske Landbrug.

Situationen maa forekomme saa meget mere alvorlig, som alt taler for, at Krisen ikke er en Overgang, efter hvis Ophør Erhvervslivet kan genoptage en tilvant normal Tilværelse. Som *varig* Virkning af den Udvikling, der saa voldsomt er slaaet igennem i Krisen, maa der regnes med en Sænkning af det almindelige Priseniveau. En *Nedjævning* af Prisdannelser, der ligger over det sandsynlige fremtidige Niveau, bliver derfor bydende nødvendig. Det er dernæst en kun alt for nærliggende Mulighed, at den industrialiserede danske Landbrugs-

Masseproduktion af nogle faa Standard-Eksportvarer ikke *rentabell* kan fortsættes i uformindsket Omfang, end sige udvides.

Læg de forældede Principper tilside.

I givet Fald vil Landbruget sikkert vide at indstille sig ogsaa paa nye Formaal og til Fremme af disse udnytte den personlige og organisatoriske Dygtiggørelse, der er et saa uvurderligt Resultat af dets Arbejde siden den i 80'erne indledede Omlægning. For Landbrugseksporten vil en systematisk og rationel *Markedsundersøgelse* formentlig kunne paavise nye Afsætningsfelter, men Blikket maa ogsaa rettes indad. *Hjemmemarkedets* alsidige og fuldstændige Forsyning med Varer saa vel Hovedartikler som Biprodukter, der frembringes eller kan frembringes af dansk Landbrug og Havebrug, maa tilstræbes af al Magt og med Banlysning af alt Principrytteri. Dette siges kun i Konsekvens af et Grundsyn, der er Konservatismens over for *enhver* Erhvervsgren med Livsmuligheder her i Landet, og i Overbevis-

ning om, at dette Grundsyn maa blive afgørende ved en hvilken som helst økonomisk Politik, der skal yde det danske Erhvervsliv paa Land og i By virkelige Tjenester under Krisen og Efter-Krisen.

**Kræv af Staten, at den tyngende
Skattebyrde lettes.**

Det er konservativ Opfattelse, at den Hjælp, Statsmagten under Omstændigheder som de foreliggende har at yde betrængte Erhverv, maa være Hjælp til Selvhjælp. Saa langt som overhovedet muligt maa Erhvervene og deres Udøvere klare for sig selv. Kun da faar Statsmagten Sikkerhed for, at *den* ikke hjælper forgæves, og kun derved afbalanceres den socialiserende Tendens, der i og for sig er enhver moderne Krisepolitik medfødt.

Men det maa erkendes, særlig ogsaa udfra en Betragtning af Krisens *varige* Virkninger, at Landbruget som saadant ikke kan holde til den nuværende Ejendomsbeskatning. Det er

endvidere i Samfundets egen Interesse at hindre, at Krisen driver dygtige Landbrugere ud af Bedrifter, der ved forstandige Forholdsregler kan ventes bevarede for dem. I denne Forbindelse har Staten Pligter ikke alene overfor „sine egne Husmænd“ men ogsaa overfor andre Landbrugere, som er blevet Ofre for en af Staten, ikke mindst gennem Udstykningen, begunstiget Optimisme. Det kan heller ikke overses, at Statens *Kronepolitik* har et tungt Medansvar for mangen ung Landmands Trængsler og ganske særlig for de triste Forhold i en hel Landsdel, Sønderjylland, der af særlige Grunde havde vanskeligst ved at tage Kronestigningen.

Staten maa spare, som Borgerne allerede gør det!

Allerede en Politik, der kun tager Sigte paa Krisen i Landbruget, vil medføre Anvendelse af betydelige Pengemidler, og Rigsdagen maa stille disse til Raadighed. Besparelser paa Statsbudgettet er her den ønskeligste Vej, For-

øgelse af Statsindtægterne til Gengæld den nemmeste.

Givet er det imidlertid, at ogsaa Statsbudgettet maa tage et varigt lavere Prisniveau tilfølg, og jo før der begyndes derpaa, des bedre. De sociale Udgifter kan ikke undtages, thi ogsaa de er afledede af Fortidens højere Prisniveau. Man nøjes foreløbig med at pege herpaa, idet man iøvrigt stiller ogsaa økonomiske Forventninger til det gældende Systems Rationalisering gennem en Socialreform.

Fælles Nød — fælles Offer.

De Konservative kan ikke deltage i den Forargelse over Privatkapitalen og Kapitalisterne, der søges opdyrket i Sammenhæng med Landbrugskrisen og som Indledning til en Slags Konfiskationspolitik. Efter konservativ Opfattelse vil et Hævnfelttog mod *Kapitalisterne* skade hele det danske Erhvervsliv, Landbruget ikke undtaget, ved at hæmme den arbejdsskabende Kapitalopsparing. Men hvad der til *fælles bedste* kan ydes et nødstedt Er-

hvert og dets Udøvere, maa og skal ogsaa ydes ved fælles Offer. Derfor: Formuen og Indtægten er forpligtet til samfundsmæssig Solidaritet, men maa værnes mod ethvert Forsøg paa Undtagelseslovgivning.

Sluttelig dette: heller ikke fra konservativ Side kan Spørgsmaalet om en Militærreform lades uænset. I Overensstemmelse med tidligere Skridt fra vor Side er vi Konservative rede til at prøve, om en nationalt, nordisk og internationalt betryggende Nyordning af Danmarks Militærvæsen kan tilvejebringes i Forbindelse med en Reduktion af de militære Budgetter.

Positive Kriseforslag til øjeblikkelig Gennemførelse.

Som umiddelbare Emner til Drøftelse og Afgørelse nævner vi:

Forslag vedrørende øjeblikkelig Mildnelse af Krisen:

- 1) Der gennemføres en dybtgaaende Nedsættelse af Landbrugets Ejendomsskatter til Stat, Amts- og Sognekommune.
- 2) Der oprettes et *Krisefond* for at bringe Hjælp til Landbrug, som i særlig Grad er kriseramt, efter en Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde efter derom indgiven Ansøgning.
- 3) For *Sønderjylland*, der som Følge af det økonomiske Fejlgreb, Staten begik i 1920 og senere ogsaa ved Valutaens Stigen er haardere ramt end det øvrige Land, tages særlige Foranstaltninger ufortøvet under Overvejelse.

- 4) Kommunernes Indtægtstab ved de under Punkt 1 nævnte Foranstaltninger udlignes ved Overførelse af Udgifter fra Kommune til Stat.

Det vil endvidere ikke være muligt at opretholde den Tilstand i *Kriseaarene*, at Motorskatten anvendes som nu, men der maa skabes Kommunerne større Mulighed for at faa en endnu større Andel i Motorskatten til Lettelse af Kommunernes almindelige Vejudgifter.

- 5) Statens forøgede Udgifter søges modsvarrede først og fremmest ved *Besparelser*. En nøje Gennemgang af hvert enkelt Udgiftsbudget vil her være nødvendig, og ligesom vi fra konservativ Side har fremsat Tanken om at lade Statsbanernes Forhold undersøge af en tilkaldt Ekspert, mener vi, at der i det hele taget bør søges uafhængig sagkyndig Bistand ved Statsbudgettets Sparereform. For det Beløb, der ikke kan dækkes ved Besparelser, maa der anvises nye Indtægter. Principielle Opfattelser uansete vil

en flerstrengt Politik her være at anvende, men det er en ufravigelig konservativ Anskuelse, at den nødvendige Skatteindtægt fortrinsvis maa hentes fra det stadig meget store Forbrug af Varer, der tjener Forbrugernes Velvære, men ikke deres nødvendige Behov.

- 6) Befolkningen maa i stigende Grad henvises til at anvende Landets egne Produkter. Som øjeblikkelig Foranstaltning bør Indblandings-
tvang af dansk Hvede- og Rugmel gennemføres.
  - 7) Staten bør aktivt og om fornødent med
Indsats af Kapital i Forbindelse med Nationalbanken søge at fremkalde *en almindelig Nedbringelse af Renteniveauet*.
-

Forslag
vedrørende vor Handelspolitik:

Vareudvekslingen med Lande, der giver dansk Eksport gunstige Vilkaar, bør paa tilsvarende Maade begunstiges fra dansk Side.

Der gives Finansministeren og Udenrigsministeren Bemyndigelse til med Samtykke af saavel det erhvervspolitiske som det udenrigspolitiske Nævn i Toldloven at erstatte visse af de lave Toldsatser med Forhandlingstoldsatser til Udveksling med Toldlettelser for danske Eksportartikler.

Krisen kræver øjeblikkelig Handling. Al parlamentarisk Erfaring viser, at paabegyndes Rigsdagens Arbejde først til normal Tid, vil positive

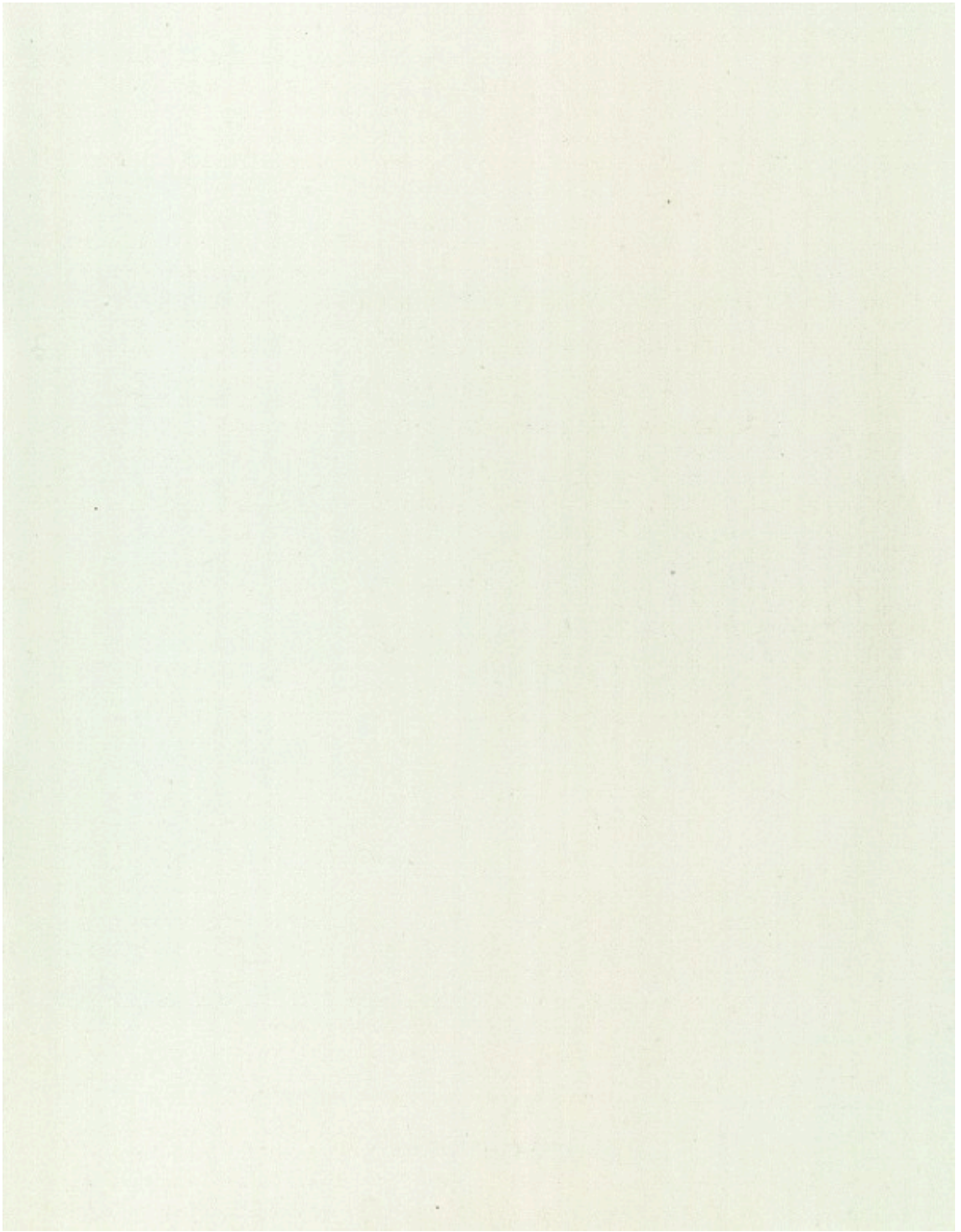
Resultater ikke blive naaet før langt hen paa Samlingen.

Arbejdet med Løsningen af de vigtige Opgaver bør derfor ikke udsættes til Skade for en rettidig Vedtagelse af Kriseforanstaltninger, men Rigsdagen indkaldes og Lovgivningsmagten skride til Værket.

Det konservative Folkeparti.

MOHR & CO. BOGTR. KBHVN.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk